

Міністерство освіти і науки України
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

49

**НАУКОВО-
МЕТОДИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ**

Матеріали конференції
Забезпечення якості вищої освіти

ОДЕСА, 2018

Матеріали друкуються відповідно до рішення 49-ї науково-методичної конференції ОНАХТ «Забезпечення якості вищої освіти», яка проходила 11–13 квітня 2018 року.

Склад редакції: Єгоров Б.В., д-р техн. наук, професор,
Трішин Ф.А., канд. техн. наук, доцент,
Мураховський В.Г., канд. фіз.-мат. наук, доцент,
Букарос А.Ю., канд. техн. наук, доцент,
Корнієнко Ю.К., канд. фіз.-мат. наук, доцент,
Кручек О.А., канд. техн. наук, доцент,
Агеєва І.М., канд. екон. наук, доцент,
Дишкантюк О.В., канд. техн. наук, доцент,
Жихарева Н.В., канд. техн. наук, доцент,
Котлик С.В., канд. техн. наук, доцент,
Купріна Н.М., канд. екон. наук, доцент,
Саркісян Г.О., канд. техн. наук, доцент,
Світий І.М., канд. техн. наук, доцент,
Соц С.М., канд. техн. наук, доцент,
Шарахматова Т.Є., канд. техн. наук, доцент,
Шпирко Т.В., канд. техн. наук, доцент,
Риженко Л.Д., методист

ВПЛИВ НАВЧАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНОГО ПРОЦЕСУ НА УСВІДОМЛЕННЯ ПОЧУТТЯ ГРОМАДЯНИНА УКРАЇНИ	
В.Г. Швець, В.І. Булюк	110
ОРГАНІЗАЦІЯ СИСТЕМНОЇ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ ВИЩОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ У ФОРМАТІ УЧБОВО-НАУКОВИХ ГРУП	
О.Г. Бурдо	111
РОЛЬ ВИКЛАДАЧА У РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ СТУДЕНТІВ	
А.Д. Салавеліс, І.М. Калугіна, С.М. Павловський	113
ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА ЕКОНОМІСТІВ: СВІТОВИЙ ОГЛЯД, СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ	
Т.А. Кулаковська	115
СУЧАСНА ПРОФОРІЄНТАЦІЯ ЯК СКЛАДОВА МОДЕЛІ ЗДОБУТТЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ	
О.О. Голубьонкова, М.Г. Брайко	117
ВИКЛАДАЧ В СИСТЕМІ СУЧАСНОЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ	
В.Е. Волков	118
ЗАКОРДОННІ СТАЖУВАННЯ ВИКЛАДАЧІВ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ	
Л.В. Фігурська, І.С. Чернега	119
ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ВИКЛАДАЧІВ ОНАХТ ЗА ПРОГРАМОЮ «СЕНСОРНИЙ АНАЛІЗ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ»	
О.Б. Ткаченко, Л.О. Валецька, Л.О. Каменева	120
МОДЕЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ЗДОБУТТЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ ПРИ ВИВЧЕННІ ТЕХНІЧНИХ ДИСЦИПЛІН	
Н.В. Жихарєва	121
НОВІ ПІДХОДИ ДО НАВЧАННЯ ПРАВОВИМ ДИСЦИПЛІНАМ	
І.А. Осадча	123
ПОРТФОЛІО ЯК АЛЬТЕРНАТИВНА ФОРМА ОЦІНЮВАННЯ Й ФОРМУВАННЯ РЕЙТИНГУ СТУДЕНТА	
Н.М. Корсікова	125
РОЛЬ ВИКЛАДАЧА У РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ СТУДЕНТІВ	
С.Л. Колесніченко, С.О. Поплавська, С.В. Кисельов	129
ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО МИСЛЕННЯ СТУДЕНТА В ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН	
Л.Л. Лобоцька, О.Л. Фрум	131
ДІАГНОСТИКА РЕФЛЕКСОРНО-РЕГУЛЯТИВНОГО КОМПОНЕНТУ РОЛЬОВОЇ ПОЗИЦІЇ СТУДЕНТІВ ТЕХНІЧНОГО ВУЗУ	
Г.А. Черняк, І.А. Кириченко, Н.Г. Крилов	133
ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ В СФЕРІ БЕЗПЕКИ ПРОДОВОЛЬЧОЇ СИРОВИНИ І ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ	
Л.М. Пилипенко, О.І. Данилова, І.В. Лопотан	136

Говорячи про системний підхід до питань профорієнтації, слід зауважити, що важливо враховувати постійно мінливі потреби ринку і вчити школярів та їх батьків знаходити актуальну інформацію стосовно запитів ринку, вимог та необхідних рис характеру, притаманних обраної спеціальності.

Ефективна профорієнтаційна робота дозволить майбутнім студентам краще орієнтуватися у великій кількості спеціальностей, що призведе до більш усвідомленого вибору. Таким чином – профорієнтаційна робота є початковим етапом сучасної моделі здобуття вищої освіти.

ВИКЛАДАЧ В СИСТЕМІ СУЧАСНОЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ

В.Е. Волков

В останні роки набули достатньо високого рівня розвитку (в тому числі і в ОНАХТ) різноманітні форми дистанційного та заочного навчання, а також засоби самостійної роботи студентів. Наявність світової комп'ютерної мережі Internet дає можливість отримувати знання та навички в багатьох галузях людської діяльності, навіть не звертаючись безпосередньо до фахівців та викладачів відповідного профілю. Проте роль викладача в сучасній вищій школі не зменшується, а навпаки – збільшується. Це диктує необхідність змін самої особистості викладача вищого навчального закладу.

Якщо раніше головними вимогами до особистості викладача були його висока кваліфікація як фахівця та відповідний рівень методичної підготовки, то в теперішній час цього вже замало.

Викладач має бути не тільки обізнаним фахівцем, спроможним передати в простій та доступній формі свої знання студентам. Щоб зацікавити студента в самій необхідності отримання знань, викладач має бути і ерудитом, і психологом, і навіть артистом, тобто **викладач має бути творчою особистістю**. Викладання, таким чином, все більш і більш перетворюється на мистецтво.

Часи вузької спеціалізації викладачів ВНЗ минають (якщо вже не минули). Викладачу конче потрібно бути широко освіченою людиною, що йде в ногу з часом.

Враховуючи нелегкі часи, що переживають наша держава і наша освіта, викладач має бути зразком людяності. Важливо, щоб викладач розумівся на проблемах сучасного студента і навіть школяра, але не підлагоджувався під ці проблеми, витримуючи свою лінію. Образно кажучи, викладач повинен розуміти мову студента, але розмовляти із студентом він має все ж таки своєю мовою, але таким чином, щоб студент міг його зрозуміти.

Щоб дотримуватися таких – досить-таки високих вимог – викладач має готуватися до занять приблизно таку ж кількість часу, яку продовжуються самі заняття. Тобто, якщо, наприклад, навчальне навантаження на окремого

викладача протягом навчального року складає 550 годин, то він має відпрацювати безпосередньо по навчальному процесу $2 \cdot 550 = 1100$ годин.

З вищезазначеного витікає, що викладач повинен мати вільний час для самовдосконалення та для розвитку своїх творчих здібностей. Отже, з адміністративної точки зору, необхідно приділити особливу увагу тому, щоб не перевантажувати викладача дрібними дорученнями і проблемами, але більше уваги зосередити безпосередньо на якості викладання, в першу чергу – на праці викладача із студентами в аудиторії.

ЗАКОРДОННІ СТАЖУВАННЯ ВИКЛАДАЧІВ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

Л.В. Фігурська, І.С. Чернега

Особливістю національних систем освіти і науки XXI століття є зростаюча академічна і наукова мобільність. Щорічно на наукові та виробничі стажування, конференції, семінари до різних країн світу виїжджають науково-педагогічні працівники закладів вищої освіти. Це розвиває культурні та економічні зв'язки між державами, сприяє загальному науково-технічному прогресу і, беззаперечно, сприяє професійному розвитку та зростанню працівників. У багатьох промислово розвинених країнах Європи, Азії, Америки стали нормою короткострокові стажування старшокурсників, випускників закладів вищої освіти, молодих вчених і фахівців за кордоном, що в подальшому полегшує їх працевлаштування на батьківщині. Такі стажування розглядаються як корисний обмін науковими ідеями, дослідним і технологічним досвідом. Особливо важливим є наявність подібного зарубіжного досвіду у співробітників транснаціональних корпорацій, які мають філії та виробництва у всіх регіонах світу. Активна глобалізація світової економіки веде до того, що роботодавцям потрібні фахівці зі знанням іноземних мов і практичним досвідом. Компанія, за інших рівних умов, віддасть перевагу співробітнику, який проходив практику за кордоном в родинній за профілем фірмі. Подібними є і вимоги до науково-педагогічних кадрів закладів вищої освіти України. І це пов'язане не лише з вимогами Міністерства освіти і науки України на отримання вченого звання доцента та професора, а і зі значними перевагами, які отримують науковці при закордонних стажуваннях.

У процесі глобалізації освіти і науки все більш активно втягується Україна. Сьогодні в українській системі освіти за участю зарубіжних міжнародних організацій реалізуються програми міжуніверситетського співробітництва Erasmus+, Horizon 2020, Німецької служби академічних обмінів (DAAD), стипендії та гранти фонду Олександра фон Гумбольдта, стипендії урядів Фінляндії, Китаю, Словацької Республіки та ін. Тільки США мають 20